

UOHSX00ANYOR

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0387/2017/VZ-34741/2017/511/ŠNo

Brno: 24. listopadu 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve správním řízení zahájeném dne 27. 9. 2017 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – obec Chýně, IČO 00241296, se sídlem Hlavní 200, 253 01 Chýně,

ve věci možného spáchání přestupku v souvislosti se správním řízením vedeným pod sp. zn. S0174/2017/VZ týkajícím se veřejné zakázky „Dodávka interiéru stavby Nová škola Chýně s přílehlou komunikací“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 13. 2. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 16. 2. 2017 pod ev. č. zakázky Z2016-003355, ve znění oprav ze dne 23. 2. 2017 a 2. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 2. 2017 pod ev. č. 2017/S 033-059300, ve znění oprav ze dne 23. 2. 2017 a 2. 3. 2017,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – obec Chýně, IČO 00241296, se sídlem Hlavní 200, 253 01 Chýně – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona, když v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0174/2017/VZ nezaslal Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu na zahájení označeného správního řízení, tedy do 15. 5. 2017, kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Dodávka interiéru stavby Nová

škola Chýně s přílehlou komunikací“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 13. 2. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 16. 2. 2017 pod ev. č. zakázky Z2016-003355, ve znění oprav ze dne 23. 2. 2017 a 2. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 2. 2017 pod ev. č. 2017/S 033-059300, ve znění oprav ze dne 23. 2. 2017 a 2. 3. 2017, neboť v uvedené lhůtě zaslal pouze zadávací dokumentaci a originály nabídek účastníků zadávacího řízení včetně vzorků, zatímco zbývající část dokumentace o zadávacím řízení, tj. originály listin dokumentujících postup zadavatele při otvírání nabídek, posouzení kvalifikace, rozhodnutí o výběru dodavatele a rozhodnutí o vyloučení ostatních dodavatelů, zaslal až dne 23. 5. 2017.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – obec Chýně, IČO 00241296, se sídlem Hlavní 200, 253 01 Chýně – **ukládá** podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 13.000,- Kč (slovy: třináct tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v návaznosti na § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se obviněnému – obec Chýně, IČO 00241296, se sídlem Hlavní 200, 253 01 Chýně – **ukládá uhradit**

náklady řízení ve výši 1.000,- Kč (slovy: jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ sp. zn. S174/2017/VZ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „zákon“), k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 4. 5. 2017 návrh navrhovatele – Český nábytek a.s., IČO 26063395, se sídlem Chomutovická 1444/2, 149 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání postupu zadavatele – obec Chýně, IČO 00241296, se sídlem Hlavní 200, 253 01 Chýně (dále jen „zadavatel“ nebo též „obviněný“) – při zadávání veřejné zakázky „Dodávka interiéru stavby Nová škola Chýně s přílehlou komunikací“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 13. 2. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 16. 2. 2017 pod ev. č. zakázky Z2016-003355, ve znění oprav ze dne 23. 2. 2017 a 2. 3. 2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 16. 2. 2017 pod

ev. č. 2017/S 033-059300, ve znění oprav ze dne 23. 2. 2017 a 2. 3. 2017 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. Dnem 4. 5. 2017, kdy Úřad předmětný návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. S0174/2017/VZ.
3. Oznámením č. j. ÚOHS-S0174/2017/VZ-14473/2017/511/SVá ze dne 9. 5. 2017 Úřad uvědomil o zahájení správního řízení účastníky řízení. V oznámení o zahájení správního řízení, které bylo obviněnému doručeno dne 10. 5. 2017, Úřad mimo jiné obviněného upozornil na povinnosti vyplývající z ust. § 252 odst. 1 zákona, tj. povinnost doručit Úřadu vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení a povinnost zaslat Úřadu společně s tímto vyjádřením dokumentaci o zadávacím řízení.
4. Dne 12. 5. 2017 obviněný doručil Úřadu prostřednictvím datové schránky písemné vyjádření k návrhu na zahájení řízení. Současně s vyjádřením k návrhu na zahájení řízení obviněný doručil Úřadu zadávací dokumentaci v podobě, v jaké byla uveřejněna na profilu zadavatele, a další část dokumentace o zadávacím řízení dokumentující postup zadavatele v zadávacím řízení, avšak tuto část dokumentace doručil ve formě prostých fotokopií. Téhož dne Úřad obdržel 12 ks vzorků prostřednictvím přepravce obviněného.
5. Dne 15. 5. 2017 Úřad obdržel od obviněného prostřednictvím České pošty zásilku obsahující originály nabídek všech účastníků zadávacího řízení.
6. Usnesením č. j. ÚOHS-S0174/2017/VZ-15475/2017/511/SVá ze dne 19. 5. 2017 Úřad podle § 263 odst. 4 zákona určil obviněnému dodatečnou lhůtu pěti dnů k doručení originálního znění dokumentace o zadávacím řízení.
7. Dne 24. 5. 2017 Úřad obdržel od obviněného prostřednictvím České pošty originál dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě.

II. POSTUP ÚŘADU

8. Dne 26. 9. 2017 Úřad vydal příkaz č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-27967/2017/511/Svá (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona (výrok I.), a současně byla obviněnému za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 13 000,- Kč (výrok II.).
9. Příkaz byl obviněnému doručen dne 27. 9. 2017. Okamžikem doručení příkazu bylo zahájeno správní řízení z moci úřední.
10. Účastníkem správního řízení je podle § 256 zákona obviněný.
11. Dne 3. 10. 2017 obviněný podal prostřednictvím datové schránky proti příkazu odpor ze dne 2. 10. 2017. Podáním odporu byl příkaz zrušen.
12. Usnesením č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-28626/2017/511/SVá ze dne 4. 10. 2017 Úřad obviněnému stanovil lhůtu, ve které byl oprávněn navrhopat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
13. Dne 9. 10. 2017 doručil obviněný Úřadu své vyjádření k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-28626/2017/511/SVá z téhož dne.

Vyjádření obviněného ze dne 9. 10. 2017

14. Obviněný ve svém vyjádření uvádí, že dne 4. 5. 2017 bylo zahájeno správní řízení ve věci veřejné zakázky a obviněný tedy byl povinen doručit Úřadu dokumentaci o veřejné zakázce v souladu s § 252 odst. 1 zákona nejpozději do 10 dnů, tj. nejpozději v pondělí 15. 5. 2017. Obviněný dle svého vyjádření odeslal dne 12. 5. 2017 prostřednictvím datové schránky vyjádření k návrhu a textovou část dokumentace o veřejné zakázce a prostřednictvím přepravce a České pošty s. p. pak Úřadu odeslal nabídky jednotlivých účastníků a vzorky nábytku.
15. Obviněný ve svém vyjádření dále uvádí, že při odesílání „*textové části dokumentace*“ prostřednictvím datové schránky vycházel z ustanovení § 252 odst. 3 zákona, ve kterém je podle obviněného uvedeno: „*Vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem*“ a dále z ustanovení § 252 odst. 4 zákona, ve kterém je podle obviněného uvedeno: „*Části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v odstavci 3 a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky...*“. Obviněný je tedy přesvědčen, že citovaná ustanovení zákona umožňují odeslat dokumentaci o zadávacím řízení prostřednictvím datové schránky.
16. Jak obviněný dále uvádí, při odesílání dokumentace v prostých kopiích prostřednictvím datové schránky vycházel nejen ze znění § 252 zákona, ale i z dalších ustanovení zákona, jelikož »*zákon v případě požadavku na předložení originálů či úředně ověřených kopií toto v ostatních § ustanovení přímo uvádí (např. „§ 45 odst. 1 zákona: Pokud tento zákon nebo zadavatel vyžaduje předložení dokladu, předkládá dodavatel kopie dokladu, nestanov-li tento zákon jinak. Zadavatel může postupem podle § 46 odst. 1 požadovat předložení originálu nebo ověřené kopie dokladu.*)«.
17. Obviněný ve svém vyjádření odkazuje na komentované znění zákona „Komentář Wolters Kluwer“, který podle obviněného uvádí možnost předložení dokumentace v listinné podobě či elektronicky prostřednictvím datové schránky a dle obviněného z důvodu zachování autenticity pro účely přezkoumání doporučuje některé doklady a dokumenty „naskenovat“. Toto komentované znění zákona ale podle obviněného nemluví o povinnosti předložit originály dokumentů.
18. Obviněný ve svém vyjádření dále upozorňuje na to, že mezi datem zahájení správního řízení (tj. dnem 4. 5. 2017) a datem odeslání dokumentace o veřejné zakázce opakovaně telefonicky komunikoval s úřední osobou ve věci správního řízení, s níž řešil způsob odeslání dokumentace Úřadu, konkrétně způsob odeslání vzorků (12 ks nábytku) na Úřad prostřednictvím kurýra a jejich převzetí Úřadem a dále odeslání „*textové části dokumentace*“ datovou schránkou. Obviněný uvádí, že pro něj z této komunikace vyplynulo, že způsob, kterým dokumentaci Úřadu zaslal, je správný a v souladu se zákonem.
19. Obviněný poukazuje také na to, že poskytl Úřadu dokumentaci v plném znění bez zatajování jakéhokoliv dokladu a snažil se s Úřadem maximálně spolupracovat. Jakmile byl obviněný vyzván k předložení originálů dokumentace, neprodleně tak podle obviněného ve stanovené lhůtě učinil.

20. Závěrem svého vyjádření obviněný poukazuje na výši pokuty, která činí 13 000,- Kč, a má mít, jak uvedl Úřad v příkazu, hlavně preventivní charakter. Obviněný k tomu podotýká, že již samotné usnesení č. j. ÚOHS-S0174/2017/VZ-15475/2017/511/Svá ze dne 19. 5. 2017, kterým Úřad stanovil obviněnému dodatečnou lhůtu 5 dnů k dodání originálů dokumentace a vydání příkazu, má pro obviněného preventivní účinek vedoucí k neopakování porušení zákona, a proto je uložení pokuty již nástroj zbytečný. Obviněný na základě výše uvedeného žádá o prominutí uložené pokuty.

Další postup Úřadu

21. Přípisem č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-31919/2017/511/SVá ze dne 1. 11. 2017 Úřad obviněného vyrozuměl podle § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) o provedení důkazu svědeckou výpovědí oprávněné úřední osoby [...osobní údaje...]. Důkaz svědeckou výpovědí jmenované oprávněné úřední osoby byl proveden v sídle Úřadu dne 6. 11. 2017 ve 13:00 hodin. Obviněný provádění důkazu nebyl přítomen, přestože o jeho konání byl Úřadem předem včas vyrozuměn.
22. Z výsledku oprávněné úřední osoby [...osobní údaje...] (dále jen „oprávněná úřední osoba“) vyplynulo, že zástupce obviněného byl s oprávněnou úřední osobou v opakovaném telefonickém kontaktu. Telefonické hovory mezi zástupcem obviněného a oprávněnou úřední osobou se uskutečnily podle oprávněné úřední osoby ve dvou fázích správního řízení; první hovory byly uskutečněny v období mezi zahájením správního řízení a zasláním dokumentace ze strany obviněného, k dalšímu telefonickému kontaktu došlo ve fázi po nabytí právní moci správního rozhodnutí. Předmětem telefonické komunikace dle oprávněné úřední osoby bylo v první fázi (mezi zahájením správního řízení a zasláním dokumentace) řešení otázky, zda je obviněný povinen zaslat Úřadu společně s dokumentací o veřejné zakázce rovněž všechny vzorky, či zda postačí zaslání vzorku dotčeného návrhem. Předmětem telefonické komunikace ve druhé fázi bylo dle oprávněné úřední osoby sjednání způsobu vrácení vzorků po nabytí právní moci rozhodnutí.
23. Oprávněná úřední osoba při výslechu dne 6. 11. 2017 dále uvedla, že otázky způsobu zaslání dokumentace o veřejné zakázce se účastníci telefonické komunikace dotkli pouze okrajově a v obecné rovině, kdy zástupce obviněného byl upozorněn na povinnost vyplývající z § 252 odst. 3 zákona. Dle oprávněné úřední osoby zástupce obviněného během hovoru nesdělil, v jaké podobě má vyhotoveno originální znění dokumentace o zadávacím řízení, proto nemohl být ani poučen o konkrétním způsobu zaslání této dokumentace.
24. Usnesením č. j. ÚOHS-S0387/2017/VZ-32653/2017/511/SVá ze dne 6. 11. 2017 Úřad určil obviněnému lhůtu, ve které se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Ve lhůtě určené Úřadem, ani později, se obviněný k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

25. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona šetřený případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména průběhu správního řízení vedeného pod sp. zn. S0387/2017/VZ a na základě vlastního zjištění rozhodl ve výroku I. tak, že zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, za což mu byla uložena pokuta uvedená ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K postavení obviněného jakožto zadavatele

26. Jelikož přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se může dopustit pouze zadavatel, Úřad nejprve zkoumal, zda je obviněný zadavatelem ve smyslu § 4 zákona.
27. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona veřejným zadavatelem je územní samosprávný celek nebo jeho příspěvková organizace.
28. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, Česká republika se člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky. Podle § 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů; tvoří územní celek, který je vymezen hranicí území obce.
29. S ohledem na uvedené skutečnosti lze konstatovat, že obviněný – obec Chýně – coby základní územní samosprávný celek je veřejným zadavatelem ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona.

Relevantní ustanovení právních předpisů

30. Podle § 216 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
31. Podle § 252 odst. 1 věty první zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením je zadavatel povinen Úřadu zaslat dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
32. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
33. Podle § 252 odst. 4 zákona části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v odstavci 3 a netextovou část zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh je zadavatel povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
34. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1 zákona.
35. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přestupek podle odstavce 1 uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e).
36. Podle § 270 odst. 11 zákona ve znění zákona č. 183/2017 Sb., změny zákonů v souvislosti s přijetím zákona o přestupcích, na postup Úřadu podle tohoto zákona se ustanovení § 13 odst. 1, § 15 až 17, 19, 24 až 27, § 32, § 35 písm. a), d) a e), § 38 písm. e), § 42, 43, 45, 48 až 50, § 51 písm. b), § 53, 54, 59, 68, 70, 71, 76, § 80 odst. 2 a 3, § 82, 87, § 88 odst. 1 a 2, § 89,

§ 93 odst. 1 písm. d), g) a h), § 94, § 95 odst. 2 a § 96 odst. 1 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nepoužijí.

37. Podle § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) od uložení správního trestu lze též upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.
38. Podle § 112 odst. 1 přestupkového zákona na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.
39. Současně s účinností přestupkového zákona (od 1. 7. 2017) nabyl účinnosti zákon č. 183/2017 Sb., změny zákonů v souvislosti s přijetím zákona o přestupcích (dále jen „doprovodný změnový zákon“), kterým bylo v zákoně o zadávání veřejných zakázek nahrazeno označení „správní delikty“ slovem „přestupky“ a bylo nahrazeno dosavadní znění § 270 zněním novým.

K výroku I. rozhodnutí

40. Úřad nejprve obecně uvádí, že jako kontrolnímu orgánu, který je podle § 248 zákona příslušný k doзору mj. nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, mu nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě stanovené zákonem podstatně ztěžuje, či zcela znemožňuje provedení zákonem uloženého dozoru. Přitom je ve veřejném prostoru kladen enormní akcent na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, což je ostatně zřejmé i z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt. Pouze na základě dokumentace o zadávacím řízení lze přitom ze strany Úřadu objektivně ověřit, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky dodržel pravidla stanovená zákonem. Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů zadavatelem je tak nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a jeho ukončení v zákonných lhůtách. Z téhož důvodu je tak povinnost k jejich zaslání zadavateli stanovena zákonem, přičemž nesplnění této povinnosti je kvalifikováno jako přestupek.
41. Ustanovení § 252 odst. 1 zákona stanoví, že zadavatel je povinen Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení zaslat společně s vyjádřením k obdržnému návrhu, přičemž k doručení vyjádření k návrhu zákon zadavateli stanoví lhůtu 10 dnů ode dne, kdy mu byl návrh na zahájení správního řízení doručen. Z uvedeného vyplývá, že zadavatel je povinen dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu zaslat ve lhůtě 10 dnů od obdržení návrhu na zahájení správního řízení.
42. Úřad v souvislosti s povinností stanovenou v § 252 odst. 1 zákona zdůrazňuje, že pokud podle § 216 odst. 1 zákona tvoří dokumentaci o zadávacím řízení „*všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů*“, jediný možný výklad daných ustanovení je takový, že pokud jsou součástí dokumentace o zadávacím řízení originály jednotlivých dokumentů (ať již

vyhotovovaných zadavatelem či dodavatelem, např. jednotlivé nabídky či zpráva o hodnocení nabídek), povinnost zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení může být splněna pouze tehdy, pokud jsou zaslány tyto dokumenty v originále. Jedině tak je možno hovořit o „zaslání dokumentace“ (jak to stanoví zákon), a nikoliv o zaslání její kopie. Uvedený výklad přitom nelze v žádném případě pokládat za nepřipustně formalistický, neboť jedině dispozice originálem dokumentace o zadávacím řízení umožňuje Úřadu provést přezkum postupu zadavatele, který lze ověřit z originálních dokumentů, jak stanovil zákonodárce.

43. K povinnosti zadavatele poskytnout Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení Úřad dále uvádí, že v souladu s § 252 odst. 3 zákona je zadavatel povinen své vyjádření k návrhu, další podání a zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Ostatní části dokumentace o zadávacím řízení a netextovou část zadávací dokumentace je zadavatel podle § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. K tomu Úřad uvádí, že pokud se zadavatel rozhodne zaslat části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 či netextovou část zadávací dokumentace, které jsou původně vyhotoveny v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky, musí u těchto dokumentů v návaznosti na § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, provést konverzi. Podle tohoto ustanovení se konverzí rozumí úplné převedení dokumentu v listinné podobě do dokumentu obsaženého v datové zprávě nebo datovém souboru, ověření shody obsahu těchto dokumentů a připojení ověřovací doložky. Ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů stanoví, že dokument, který provedením konverze vznikl, má stejné právní účinky jako ověřená kopie dokumentu, jehož převedením výstup vznikl. Z uvedeného plyne, že pokud jde o části dokumentace o zadávacím řízení, které původně vznikly v listinné podobě, splní zadavatel svou povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona v případě jejich zaslání datovou schránkou pouze tehdy, pokud u nich před jejich odesláním Úřadu provede autorizovanou konverzi.
44. Z vyjádření obviněného ze dne 12. 5. 2017 k návrhu na zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. S0174/2017/VZ Úřad zjistil, že obviněný obdržel dne 4. 5. 2017 návrh navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku. Konec desetidenní lhůty k zaslání dokumentace o zadávacím řízení podle § 252 odst. 1 zákona připadnul na neděli 14. 5. 2017; posledním dnem lhůty tak bylo v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pondělí 15. 5. 2017.
45. Z obsahu správního spisu sp. zn. S0174/2017/VZ dále vyplývá, že dne 12. 5. 2017, tj. v zákonné desetidenní lhůtě, obviněný zaslal Úřadu prostřednictvím datové schránky vyjádření k návrhu, zadávací dokumentaci a kopie zbývající části dokumentace o zadávacím řízení, tj. listin dokumentujících postup zadavatele při otevírání nabídek, posouzení kvalifikace, rozhodnutí o výběru dodavatele a rozhodnutí o vyloučení ostatních dodavatelů. Téhož dne Úřad obdržel prostřednictvím přepravce 12 ks vzorků tvořících součásti nabídek účastníků zadávacího řízení. Dne 15. 5. 2017 pak Úřad obdržel originály nabídek účastníků zadávacího řízení prostřednictvím České pošty.

46. Usnesením č. j. ÚOHS-S0174/2017/VZ-15475/2017/511/SVá ze dne 19. 5. 2017 Úřad určil obviněnému podle § 263 odst. 4 zákona dodatečnou lhůtu pěti dnů k doručení dokumentace o zadávacím řízení, neboť k tomuto dni Úřad od obviněného obdržel sice zadávací dokumentaci v podobě, v jaké byla uveřejněna na profilu zadavatele, originály nabídek všech účastníků zadávacího řízení a 12 ks vzorků, avšak zbývající část dokumentace o zadávacím řízení byla obviněným zaslána pouze ve formě prostých kopií.
47. Dne 24. 5. 2017 Úřad obdržel od obviněného originál zbývající části dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě. Z webové aplikace „Sledování zásilek“ České pošty, s. p. plyne, že zásilka s dokumentací byla zadavatelem odeslána dne 23. 5. 2017.
48. Z uvedených skutečností je zřejmé, že obviněný v rámci správního řízení sp. zn. S0174/2017/VZ svou povinnost plynoucí z § 252 odst. 1 zákona nedodržel, když část dokumentace o zadávacím řízení, tj. originály listin dokumentujících postup zadavatele při otevírání nabídek, posouzení kvalifikace, rozhodnutí o výběru dodavatele a rozhodnutí o vyloučení ostatních dodavatelů, nezaslal Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne obdržení návrhu na zahájení řízení, tj. do 15. 5. 2017, nýbrž tuto část dokumentace Úřadu zaslal v originále až dne 23. 5. 2017. Obviněný tak naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 zákona písm. e) zákona.
49. K argumentaci obviněného uvedené v jeho vyjádření ze dne 9. 10. 2017 Úřad uvádí následující.
50. Obviněný ve svém vyjádření uvádí, že při odesílání textové části dokumentace prostřednictvím datové schránky vycházel z ustanovení § 252 odst. 3 a 4 zákona, ze kterých dle obviněného vyplývá, že je možné odeslat dokumentaci o zadávacím řízení prostřednictvím datové schránky. Úřad k tomu považuje za důležité předně uvést, že při výkladu § 252 odst. 3 a 4 zákona je nutno rozlišovat pojem „dokumentace o zadávacím řízení“ a pojem „zadávací dokumentace“. Zatímco dokumentace o zadávacím řízení představuje dle definice uvedené v § 216 zákona souhrn všech dokumentů, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, případně po jeho ukončení, zákon vyžaduje, včetně úplného znění originálů nabídek dodavatelů, zadávací dokumentace představuje pouze jeden z dílčích dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení. Výhradně prostřednictvím datové schránky či jako datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem je zadavatel povinen Úřadu zaslat podle § 252 odst. 3 jen určitou část dokumentace o zadávacím řízení, konkrétně zadávací dokumentaci vyjma jejích netextových částí. Ostatní části dokumentace o zadávacím řízení a netextovou část zadávací dokumentace je pak zadavatel povinen Úřadu odeslat dle § 252 odst. 4 zákona v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
51. Úřad tedy souhlasí s obviněným, že ostatní části dokumentace o zadávacím řízení a netextovou část zadávací dokumentace může zadavatel Úřadu zaslat prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, v případě zadávací dokumentace vyjma jejích netextových částí se dokonce jedná o povinnost tak učinit. Jak již ale Úřad uvedl výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, dokumentem tvořícím součást dokumentace o zadávacím řízení podle § 216 odst. 1 zákona se rozumí vždy originál dokumentu v té podobě, ve které byl původně vyhotoven (ať už v listinné nebo elektronické podobě). Účelem zákonné povinnosti zaslat Úřadu originály

dokumentace je možnost kontroly procesu zadávání veřejné zakázky ze strany Úřadu jako orgánu dozoru přímo z originálních dokumentů, aby teprve v průběhu správního řízení nedocházelo k vyjasňování případných nesrovnalostí porovnáváním kopií a originálů. Protože zákonodárce a veřejnost kladou velký akcent na rychlý průběh správního řízení, stanovil zákonodárce zadavateli povinnost odeslat dokumentaci v originále ve stanovené lhůtě tak, aby bylo zamezeno shora uvedenému a Úřad mohl ihned přistoupit k přezkumu dokumentace, o jejíž originalitě není sporu.

52. Originálem dokumentu vyhotoveného v listinné podobě se pak rozumí pouze vlastní originální vyhotovení listiny a nikoliv její opis, kopie nebo jiné technické zobrazení, byť by byly Úřadu zaslány prostřednictvím datové schránky. Dne 12. 5. 2017 tak sice obviněný Úřadu doručil dokumenty tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení, nicméně jelikož šlo o dokumenty původně vyhotovené v listinné podobě a zadavatel je Úřadu poslal datovou schránkou, aniž by u nich provedl autorizovanou konverzi, nemají tyto dokumenty charakter originálu, a nelze je tedy považovat za dokumentaci o zadávacím řízení podle § 216 zákona.
53. Obviněný ve svém vyjádření uvedl, že při odeslání dokumentace v prostých kopiích prostřednictvím datové schránky vycházel nejen z ustanovení § 252 zákona, ale i z dalších ustanovení zákona, přičemž odkazuje například na znění § 45 odst. 1 zákona. Úřad k tomu uvádí, že ustanovení § 45 odst. 1 zákona upravuje způsob předkládání dokladů dodavatelem v rámci zadávacího řízení, tedy upravuje způsob předkládání dokladů dodavatelem zadavateli. Uvedené ustanovení zákona tedy nijak nesouvisí s povinností zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení ve správním řízení. Smysl a účel obou ustanovení je tedy zcela odlišný a ustanovení § 45 odst. 1 nelze na povinnost zadavatele zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení aplikovat. Předmětnou argumentaci obviněného je tudíž nutno odmítnout.
54. K argumentaci obviněného, že při odesílání dokumentace vycházel z komentovaného znění zákona „Komentář Wolters Kluwer“, který podle obviněného uvádí možnost předložení dokumentace v listinné podobě či elektronicky prostřednictvím datové schránky a z důvodu zachování autenticity pro účely přezkoumání dle obviněného doporučuje některé doklady a dokumenty „naskenovat“, Úřad uvádí, že přesné znění komentáře k § 252 odst. 4 zákona, na který obviněný odkazuje, zní následovně: *„Dokumenty a listiny, které tvoří součást dokumentace o zadávacím řízení a na které se výslovně nevztahuje povinnost předložení v elektronické podobě dle odst. 3, jsou účastníci řízení oprávněni předložit ÚOHS v listinné podobě, anebo opět v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Výslovně se tato možnost vztahuje na netextovou část zadávací dokumentace, ale dále se tato možnost může vztahovat na některé úkony učiněné zadavatelem v průběhu zadávacího řízení, u kterých (např. z důvodu zachování jejich autenticity pro účely dalšího přezkumu) je vhodné zachovat je v papírové podobě a "neskenovat" je do podoby elektronické, typicky např. doručanky nebo úřední vyjádření státních orgánů, případně některé referenční listiny“*¹ (pozn. zvýraznění textu provedeno Úřadem). Z uvedeného je zřejmé, že výklad tohoto

¹ PODEŠVA, Vilém, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. § 5 Dodavatel. In: PODEŠVA, Vilém, Lukáš SOMMER, Jiří VOTRUBEC, Martin FLAŠKÁR, Jiří HARNACH, Jan MĚKOTA a Martin JANOUŠEK. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2017-11-2]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X

komentáře učiněný obviněným je zcela nesprávný, neboť obviněný účelově a manipulativně vytrhává formulace z kontextu. Citovaný komentář naopak uvádí, že z důvodu zachování autenticity pro účely dalšího přezkumu není vhodné některé úkony učiněné zadavatelem v průběhu zadávacího řízení „skenovat“ do podoby elektronické a naopak je vhodné je zachovat v podobě papírové. Citovaný komentář tak upozorňuje na to, že i přes obecnou elektronizaci řízení před Úřadem, kdy jsou účastníci řízení povinni komunikovat s Úřadem výhradně elektronicky prostřednictvím datové schránky nebo datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem, je nevhodné některé části dokumentace o zadávacím řízení převádět do podoby elektronické, a je tak ponechána možnost odeslání této dokumentace Úřadu v listinné podobě. Úřad navíc nerozporuje tvrzení obviněného, že části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 a netextovou část zadávací dokumentace lze odeslat Úřadu v listinné podobě i prostřednictvím datové schránky, což potvrzuje i citovaný komentář k § 252 zákona, nicméně vždy se musí jednat o originál dokumentu.

55. Pokud jde o tvrzení obviněného ohledně telefonické komunikace s oprávněnou úřední osobou, Úřad předně uvádí, že obviněný ve svém vyjádření nspecifikoval žádnou konkrétní informaci, která mu měla být oprávněnou úřední osobou v rámci telefonické komunikace podána, pouze uvedl, že z této komunikace pro něj vyplynulo, že jím zvolený způsob zaslání dokumentace o zadávacím řízení je správný. Úřad za účelem zjištění skutkového stavu provedl důkaz svědeckou výpovědí příslušné úřední osoby. O provedení důkazu svědeckou výpovědí oprávněné úřední osoby byl obviněný předem včas vyrozuměn, aby měl možnost se k obsahu výpovědi vyjádřit a případně klást otázky. Obviněný se však k provedení důkazu nedostavil. Ze svědecké výpovědi oprávněné úřední osoby vyplynulo, že v rámci telefonické komunikace s obviněným, která opakovaně proběhla v mezidobí od zahájení správního řízení a zaslání dokumentace obviněným Úřadu, byl opakovaně a podrobně řešen zejména rozsah a způsob zaslání vzorků, a že otázky zaslání dokumentace o zadávacím řízení obecně se komunikace týkala pouze okrajově, kdy úřední osoba zadavatele upozornila na povinnost plynoucí z § 252 odst. 3 zákona, tj. zaslat vyjádření k návrhu a textovou část zadávací dokumentace výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem s tím, že zbývající část dokumentace o zadávacím řízení může zadavatel poslat buď elektronicky nebo v listinné podobě. Oprávněná úřední osoba ve své svědecké výpovědi výslovně uvedla, že od obviněného neměla informace o tom, v jaké konkrétní podobě jsou vyhotoveny originály dokumentace o šetřeném zadávacím řízení – zda v listinné či v elektronické, protože z její strany nemohlo ani zaznít poučení v tom smyslu, jakým konkrétním způsobem má obviněný Úřadu dokumentaci zaslat.
56. Úřad na základě uvedeného konstatuje, že námitku obviněného, podle níž mu z telefonické komunikace s oprávněnou úřední osobou mělo vyplynout, že způsob, kterým Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení zaslal, je správný, považuje za účelovou a neodpovídající zjištěnému skutkovému stavu, neboť ze svědecké výpovědi oprávněné úřední osoby bylo zjištěno, že v rámci telefonické komunikace došlo pouze k obecnému poučení obviněného o povinnosti postupovat při zaslání dokumentace v souladu s příslušnými ustanoveními zákona, tedy obviněnému nebyly podány žádné konkrétní informace či pokyny ke způsobu zaslání dokumentace o šetřeném zadávacím řízení. Obviněný přitom neuvádí (viz vyjádření obviněného ze dne 9. 10. 2017), jak konkrétně měla znít informace sdělená oprávněnou

úřední osobou, ze které pro obviněného „vyplynul“ závěr o správnosti jím zamýšleného způsobu zaslání dokumentace o zadávacím řízení. Z uvedeného je zřejmé, že obviněný informace obdržené od oprávněné úřední osoby nesprávně interpretoval. Obviněný se k výsledku oprávněné úřední osoby nedostavil a ani kdykoliv jindy v průběhu správního řízení netvrdil, že by mu oprávněná úřední osoba poskytla jiné informace, než ty, co uvedla ve své výpovědi. Obviněný uvedl pouze, jakým způsobem informace poskytnuté oprávněnou úřední osobou pochopil. Nesprávné pochopení obdržené informace však není chybou osoby, která informaci poskytla správně, když nebyl prokázán opak.

57. Po zhodnocení všech důkazů jednotlivě a přitom v řetězci tvořícím nedílný celek vytvářející obraz o skutkovém stavu Úřad dospěl k závěru, že všechny povinnosti související se zasláním dokumentace o zadávacím řízení v zákonné lhůtě jasně stanovuje zákon, přičemž text zákona, na který obviněného telefonicky odkázala i oprávněná úřední osoba, a jehož výklad obviněný studoval i z komentářové literatury, obviněný nesprávně interpretoval. Uvedené vyplývá jak z nesprávných závěrů obviněného ohledně dikce zákona, tak z jeho lichých závěrů ohledně komentářové literatury (jak je obviněný prezentoval - viz bod 54. odůvodnění tohoto rozhodnutí), jakož i ze závěrů obviněného, jež pro něj „vyplynuly“ z telefonické komunikace s oprávněnou úřední osobou.
58. Na základě uvedeného Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0174/2017/VZ nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když nezaslal Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu na zahájení označeného správního řízení, tedy do 15. 5. 2017, kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, neboť v uvedené lhůtě zaslal pouze zadávací dokumentaci a originály nabídek účastníků zadávacího řízení včetně vzorků, zatímco zbývající část dokumentace o zadávacím řízení, tj. originály listin dokumentujících postup zadavatele při otevírání nabídek, posouzení kvalifikace, rozhodnutí o výběru dodavatele a rozhodnutí o vyloučení ostatních dodavatelů, zaslal až po uplynutí této lhůty, dne 23. 5. 2017.
59. Ke spáchání přestupku obviněného došlo dne následujícího po uplynutí desetidenní zákonné lhůty, tedy dne 16. 5. 2017. Dle § 112 odst. 1 věty první přestupkového zákona na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Byť tedy k jednání obviněného, v němž Úřad shledává spáchání přestupku, došlo před nabytím účinnosti přestupkového zákona (tj. před 1. 7. 2017), považuje se toto jednání za přestupek ve smyslu přestupkového zákona, přestože v době jeho spáchání zákon označoval předmětné jednání obviněného jako správní delikt.
60. Podle § 112 odst. 1 věty druhé přestupkového zákona odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Pokud jde o jednání obviněného, v němž je spatřován přestupek (tj. nesplnění povinnosti podle § 252 odst. 1 zákona), odpovědnost obviněného za toto jednání Úřad posoudil podle zákona účinného ke dni spáchání přestupku, tj. podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném před nabytím účinnosti doprovodného změnového zákona (viz bod 39. odůvodnění tohoto rozhodnutí), tj. před

1. 7. 2017. V souladu s § 112 odst. 1, větou druhou, pokračováním za středníkem, přestupkového zákona však Úřad posoudil jednání obviněného co do odpovědnosti za přestupek rovněž podle právní úpravy zákona účinné od 1. 7. 2017 z hlediska, zda tato právní úprava není pro obviněného příznivější, přičemž dospěl k závěru, že novější právní úprava zákona pro obviněného příznivější není, neboť znění § 268 zákona účinné od 1. 7. 2017 je stejné (s výjimkou přejmenování správního deliktu na přestupek) jako znění účinné do 1. 7. 2017.

61. S ohledem na výše uvedené rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. rozhodnutí

62. V šetřeném případě se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0174/2017/VZ nezaslal ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu na zahájení označeného správního řízení kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku.

63. Podle § 112 odst. 2 věta první přestupkového zákona ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Pro posouzení zániku odpovědnosti za přestupek a zániku jeho trestnosti se tedy dosavadní právní úprava zákona nepoužije ani ve vztahu k přestupkům spáchaným před 1. 7. 2017. S účinností od 1. 7. 2017 Úřad posuzuje zánik odpovědnosti za přestupek a zánik trestnosti přestupku podle § 270 zákona ve znění účinném od 1. 7. 2017 (v souvislosti s nabytím účinnosti doprovodného změnového zákona). V otázkách touto speciální právní úpravou neřešených pak Úřad subsidiárně aplikuje jednotlivá ustanovení přestupkového zákona jakožto obecnějšího právního předpisu.

64. Podle § 29 písm. a) přestupkového zákona odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby. Podle § 270 odst. 5 zákona promlčecí doba činí 5 let. Podle § 31 odst. 1 přestupkového zákona promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Jak již Úřad konstatoval shora, ke spáchání přestupku došlo dne 16. 5. 2017. Z uvedeného je zřejmé, že pětiletá promlčecí doba dosud neuplynula a odpovědnost obviněného za přestupek tudíž nezanikla.

65. Pro úplnost Úřad konstatuje, že ustanovení § 112 odst. 2 věty druhé přestupkového zákona, podle kterého odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt spáchaný přede dnem nabytí účinnosti přestupkového zákona nezanikne dříve, než by uplynula lhůta pro zánik odpovědnosti stanovená dosavadním zákonem, se v případě projednávaného přestupku nepoužije, neboť k aplikaci tohoto ustanovení by došlo pouze v případě, že lhůta pro zánik odpovědnosti za přestupek podle právní úpravy účinné od 1. 7. 2017 by již uplynula, což však není případ projednávaného přestupku.

66. Podle § 112 odst. 3 přestupkového zákona na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

67. Při stanovení druhu správního trestu a jeho maximální možné výměry Úřad aplikoval ust. § 268 odst. 2 písm. c) zákona, jehož speciální právní úprava má v tomto ohledu přednost před užitím obecného právního předpisu. V ostatních otázkách souvisejících s uložením správního trestu neřešených speciální právní úpravou zákona o zadávání veřejných zakázek, pak Úřad opět subsidiárně použil jednotlivá ustanovení přestupkového zákona.
68. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona se za přestupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) zákona.
69. Při určení druhu správního trestu a jeho výměry je správní orgán povinen přihlídnout k okolnostem demonstrativně uvedeným v § 37 písm. a) až i) přestupkového zákona. Pokud jde o druh správního trestu za spáchání předmětného přestupku, zákon v tomto ohledu Úřadu nedává na výběr a jako jediný druh správního trestu, který je možno uložit za přestupek podle § 268 zákona, stanoví pokutu. Ke kritériím vyjmenovaným v § 37 přestupkového zákona tedy Úřad přihlíží pouze při určení výměry pokuty.
70. Při stanovení výše pokuty Úřad zohlednil pouze ta z kritérií vyjmenovaných v § 37 přestupkového zákona, která mají význam ve vztahu k projednávanému přestupku. Za takováto kritéria Úřad považoval s ohledem na okolnosti konkrétního případu kritérium uvedené pod písm. a) citovaného ustanovení přestupkového zákona (povaha a závažnost přestupku) a kritérium uvedené pod písm. c) citovaného ustanovení přestupkového zákona (přitěžující a polehčující okolnosti).
71. V souvislosti s posouzením povahy a závažnosti přestupku Úřad předně odkazuje na ustanovení § 270 odst. 1 zákona, podle něhož se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý. Dále Úřad uvádí, že přestupek obviněný spáchal tím, že v rámci správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku v zákonem stanovené lhůtě, čímž nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona. Dokumentace o zadávacím řízení představuje podkladový základ přezkumné činnosti Úřadu, bez něhož Úřad nemůže posoudit soulad postupu zadavatele se zákonem. Z tohoto důvodu zákonodárce stanovil zadavateli povinnost poskytnout Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení v přesně vymezené lhůtě, neboť bez splnění této povinnosti není možné naplnit požadavek kladený na dozorovou činnost Úřadu v oblasti veřejných zakázek.
72. V šetřeném případě v důsledku nesplnění povinnosti obviněného Úřad ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0174/2017/VZ nemohl zahájit věcný přezkum postupu zadavatele ihned po uplynutí zákonné desetidenní lhůty na základě originální dokumentace tak, jak to předpokládá zákonodárce, a byl nucen vyčkat splnění povinnosti obviněného v dodatečné lhůtě. S ohledem na splnění povinnosti obviněného v dodatečné pětidenní lhůtě však věcný přezkum postupu zadavatele Úřadem ve správním řízení nebyl zcela znemožněn, nýbrž byl pouze ztížen, což se projevilo prodloužením doby vydání rozhodnutí ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0174/2017/VZ.
73. Co se týče kritéria uvedeného v § 37 písm. c) přestupkového zákona, Úřad přihlédl jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že obviněný zaslal Úřadu část dokumentace o zadávacím řízení (zadávací dokumentaci a originály nabídek) v zákonné desetidenní lhůtě a zbývající část dokumentace zaslal alespoň v kopiích. Originály zbývající části dokumentace o zadávacím řízení pak obviněný Úřadu doručil sice až s devítidenním zpožděním oproti

zákoně lhůtě, avšak obratem poté, co mu byla ze strany Úřadu určena pětidenní dodatečná lhůta. Přitěžující okolnosti Úřad v daném případě neshledal.

74. Při posuzování výše uložené pokuty Úřad vycházel rovněž z premisy, že pokuta uložená obviněnému má splňovat dvě základní funkce právní odpovědnosti, které nelze oddělit, a to funkci represivní, tj. postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. V případě projednávaného přestupku Úřad s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu upřednostnil význam funkce preventivní před funkcí represivní, neboť z jednání obviněného v průběhu správního řízení byla patrná snaha plnit zákonné povinnosti zadavatele spojené s účastí ve správním řízení a snaha s Úřadem spolupracovat. Úřad má za to, že uložená výše pokuty je přiměřená okolnostem daného případu.
75. K námitce obviněného, že preventivní charakter pro obviněného má již samotné usnesení č. j. ÚOHS-S0174/2017/VZ-15475/2017/511/Svá ze dne 19. 5. 2017, kterým Úřad obviněnému stanovil dodatečnou lhůtu 5 dnů k dodání originálů dokumentace o zadávacím řízení, i předmětný příkaz, proto uložení pokuty je podle obviněného nástroj již zbytečný a žádá o prominutí uložené pokuty, Úřad sděluje, že § 268 odst. 1 písm. e) zákona jasně definuje, jakým jednáním se zadavatel dopustí přestupku. V daném případě došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, za který musí Úřad uložit pokutu v souladu s § 268 odst. 2 písm. c) zákona. Stanovení dodatečné pětidenní lhůty k doručení dokumentace o zadávacím řízení podle § 263 odst. 4 zákona, které bylo předmětem zadavatelem zmiňovaného usnesení č. j. ÚOHS-S0174/2017/VZ-15475/2017/511/Svá ze dne 19. 5. 2017, následovalo až poté, co byl přestupek zadavatele podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona spáchán, a nemůže mít na jeho spáchání, ani na uložení příslušné sankce vliv. Tvzení obviněného, že již samotné stanovení dodatečné lhůty k poskytnutí dokumentace pro něj mělo preventivní účinek, Úřad nerozporuje, nicméně takové tvrzení není skutečností, jež by obviněného zbavovala odpovědnosti za spáchaný přestupek. Ke skutečnosti, že obviněný po stanovení dodatečné pětidenní lhůty Úřadu originály zbývající části dokumentace o zadávacím řízení obratem zaslal, Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty jako k polehčující okolnosti (viz bod 73. odůvodnění tohoto rozhodnutí), nelze tím ale zhojit fakt, že obviněný v zákonné lhůtě nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení a dopustil se tak přestupku, za který mu Úřad musí uložit pokutu.
76. K části vyjádření, v níž obviněný žádá o „*prominutí uložené pokuty*“, Úřad uvádí, že obecně lze o prominutí výkonu správního trestu rozhodnout pouze ve vztahu k trestu, který byl již ve správním řízení pravomocně uložen. Pouze na okraj pak Úřad dodává, že přestupkový zákon takovouto možnost upravuje v § 47 odst. 4 ve vztahu k výkonu zbytku správního trestu zákazu činnosti; ve vztahu k výkonu správního trestu pokuty však přestupkový zákon podobný postup správního orgánu nepřipouští. Žádost obviněného o „*prominutí uložené pokuty*“ proto Úřad posoudil podle jejího účelu a s přihlédnutím k procesní fázi jejího uplatnění jako žádost o upuštění od uložení správního trestu ve smyslu § 43 přestupkového zákona. V této souvislosti je však Úřad nucen konstatovat, že v případě zjištění, že byl spáchán přestupek podle zákona, Úřad nemá možnost od uložení pokuty upustit, neboť podle § 270 odst. 11 zákona ve znění doprovodného změnového zákona (viz bod 39. odůvodnění tohoto rozhodnutí) na postup Úřadu podle tohoto zákona se nepoužije mimo

jiné ustanovení § 43 přestupkového zákona. Úřad tak pokutu za spáchání přestupku obviněnému uložit musel, byť při samé dolní hranici její možné výměry. Obviněnému byla za spáchaný přestupek uložena pokuta ve výši 13 000 Kč, přičemž za přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona lze uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kč. Pokuta uložená obviněnému tak představuje 1,3 % z maximální možné výše pokuty.

77. Při určení výše pokuty Úřad vzal v úvahu i ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako nespravedlivá. Z rozpočtu obce Chýně na rok 2017 schváleného na zasedání obecního zastupitelstva dne 22. 12. 2016 usnesením č. 7/12/2016 a uveřejněného na webových stránkách obviněného Úřad zjistil, že obviněný v roce 2017 hospodaří s příjmy ve výši 167.052.662 Kč. S ohledem na uvedenou skutečnost tedy není možno považovat uloženou pokutu za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
78. Po zvážení všech okolností případu Úřad stanovil výměru pokuty ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, neboť tuto výši pokuty považuje Úřad za dostačující k naplnění obou základních funkcí právní odpovědnosti.
79. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

III. NÁKLADY ŘÍZENÍ

80. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč.
81. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
82. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2017000387.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další

podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží:

obec Chýně, Hlavní 200, 253 01 Chýně

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy